

selvstændighed, tager udgangspunkt i en økonomisk højkonjunktursituation, men samtidig berøver landsstyret muligheden for en lidt længeresigtet økonomisk planlægning på den ene side ved at fastholde forhandlinger om 1-årige bloktilskud, mens man på den anden side ved, at man naturligvis ikke kan bruge bloktilskud til at bygge en økonomisk bufferfond.

Og det er den dobbelthed, at man altså ikke muliggør for landsstyret at vise en langsigtet økonomisk ansvarlighed, samtidig med at man kritiserer den økonomiske ansvarlighed, jeg kritiserer i regeringens forhandlingslinje.

(Kort bemærkning).

Óli Breckmann (KF):

Det er rigtigt, at vi har en højkonjunktur. På den anden side ved vi jo også, at bloktilskuddet de sidste 3 år er forhøjet med den almindelige danske pristilvækst, men det bortforklarer ikke, at landsstyret har magtet at lave store besparelser i forhold til de indtægter, de har haft, og i forhold til det mulige forbrug, der kunne have været, hvis vi ikke havde været meget tilbageholdende med det nettoresultat, at vi har haft milliardoverskud på Lagtingets budget i løbet af disse her 3 år.

Derfor er det vigtigt, før presset bliver for stort på Lagtinget om at bruge flere penge, at vi får reduceret det bloktilskud og dermed fristelsen til at overophede den færøske økonomi med det bloktilskud, som er tilovers.

(Kort bemærkning).

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Så vidt jeg ved, har man to gange før lavet en 3-årig bloktilskudsaftale, det var i 1995 og sidste gang i 1998. Men jeg synes, det er lidt paradoksalt, at f.eks. hr. Óli Breckmann nu er så ivrig efter at få reduktion i bloktilskuddet.

Óli Breckmann og hans koalition kendte ikke sin besøgelsestid i 1998. Der havde man mulighed for at reducere, men det gjorde man ikke, og nu er det muligvis et nyt landsstyre, der skal drage konsekvensen af en reduktion.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Jann Sjørnsen. Og jeg er blevet gjort opmærksom på, stiltfærdigt, at man gerne må rette spørgsmål til den ordfører, man henvender sig til.

Jann Sjørnsen (KRF):

Rigsfællesskabet er utrolig værdifuldt, også rigsfællesskabet mellem Danmark og Færøerne, fordi det bærer præg af stærk samhørighed, og fordi det baserer sig på fælles værdier.

Mange er de kontakter, ja, bånd, der er knyttet mellem Færøerne og Danmark, mellem færing og danskere. Vi har meget at give hinanden, og det vil vi fortsat have, uanset det fremtidige tilknytningsforhold mellem Danmark og Færøerne.

Kristeligt Folkeparti ser gerne rigsfællesskabet fortsat inden for en eventuel fornyet hjemmestyrelov. Men vil det færøske folk en suveræn statsdannelse, så vil vi selvfølgelig tage det til efterretning, og vi vil give vores samtykke hertil i Folketinget.

Regeringen har med bred opbakning i Folketinget lagt en forhandlingslinje. Og man har understreget – og gjort det igen i dag – at man skal føre forhandlingen i et af to spor: Enten skal man drøfte en egentlig selvstyreform inden for rigsfællesskabets rammer eller drøfte justeringer af den gældende hjemmestyrelov.

Vi er fra Kristeligt Folkepartis side ikke enige i dette enten/eller. Vi mener ikke, at Danmark nu skal tvinge færingerne til endegyldigt at tage stilling til, om de vil, og hvis de vil, så hvornår de vil etablere en suveræn stat.

Landsstyret vil en suveræn stat – ja. Men vil det færøske folk? Vi har konstateret, at landsstyret nu har fraveget ønsket om en folkeafstemning om det tema nu, og det tror vi faktisk er meget godt, ikke mindst på baggrund af at den færøske befolkning er stærkt delt i spørgsmålet. Men det er selvfølgelig noget, færingerne selv bedst kan vurdere.

Når jeg siger dette, er det, fordi det efter vores opfattelse vil være ganske naturligt, at processen under alle omstændigheder tager sigte på, at der foretages justeringer inden for den gældende hjemmestyrelov eller også med ændringer af denne, og at det ikke i sig selv behøver udelukke sigtet mod en suveræn statsdannelse.

Det er klart, at en overførsel af yderligere sagsområder, hvad enten det er i henhold til den gældende hjemmestyrelov eller en justering af denne eller en overførsel af sagsområder til dels med henblik på overgang til, at Færøerne bliver en suveræn stat, selvfølgelig må betyde en reduktion af det danske bloktilskud. Og noget sådant synes efter vores opfattelse også at være det, færingerne selv vil.